

med til det? Vi kan give den paagældende en rimelig Erstatning — Erstatningen behøver ikke at være overvældende stor, hvis Manden kan fortsætte med en Afholdsbeværtning — saa kunde jeg tænke mig at gaa med dertil. Men i modsat Fald vilde jeg være tilbøjelig til at sige: Det er urimeligt, at vi sidder her, uden at det koster os en Øre, og ødelægger en Mand økonomisk, selv om denne Mand ikke er andet end Gæstgiver!

Det blev sagt af den ærede Ordfører for Venstre (Kvist): Man behøver ikke at være bange, der kan indrettes udmærkede gode Beværtninger, selv om de paagældende har den Bestemmelse hængende over Hovedet paa sig, at de efter 5 Aar kan miste Bevillingen uden Erstatning. Den ærede Ordfører henviste til saadanne Forretninger som Hotel d'Angleterre, Terminus o. s. v. Jeg tror dog, at heller ikke Venstres Ordfører vil mene, at man vilde have bygget et af de store Hoteller her i Byen, hvis man havde maattet sige til sig selv: Vi løber den Risiko, at om 5 Aar mister vi vor Bevilling! Hvis man havde kunnet nære begrundet Frygt i saa Henseende, vilde disse Etablissementer overhovedet ikke være blevet anlagt; men de vedkommende er gaaet ud fra, at de kunde gøre Regning paa, at saa længe de drev Forretningen, vilde Bevillingen blive fornyet og fornyet i det uendelige. Jeg finder, at disse Mennesker bør have en Betryggelse derfor. Jeg og hele Kommissionen har været med til at foreslaa, at Bevillingerne fremtidig skal gives paa 5 Aar, for at man, hvis det i disse 5 Aar viser sig, at Forretningen drives paa en uforsvarlig Maade, kan nægte den vedkommende Bevilling og nægte den uden Erstatning. Men naar Forretningen har været drevet i alle Maader forsvarligt, skulde den paagældende ogsaa have overvejende Udsigt til, at Bevillingen kan blive fornyet, naar de 5 Aar er gaaet, og til, at han, hvis den ikke bliver fornyet, da ikke selv skal bære hele det Tab, der følger af Nægtelsen af Fornyetelsen.

Jeg har nu gennemgaaet de Spørgsmaal, hvorom der er Uenighed. Jeg vil haabe, at det i Udvalget skal lykkes at naa til Enighed om dem, og at jeg ved anden Behandling, bedre end det har været mig muligt nu ved første Behandling, skal komme i Overensstemmelse ogsaa med den højtærede Indenrigsminister, saaledes som det har været Tilfældet ved andre Lovforslag.

Ferd. Nielsen: Det Lovforslag, som her er til Behandling, omfattes med levende Interesse af meget store Kredse af det danske Folk. Overalt, hvor man er socialt interesseret, vil man forstaa, at det er af stor Betydning, at en tidssvarende Ædruelighedslovgivning fremmes, thi derigennem vil Befolkningens Sundhed, Velstand og Lykke blive forhøjet. Alkoholspørgsmaalet er et socialt Spørgsmaal, og som saadant maa Lovgivningsmagten tage det op til Behandling med den største Alvor og med ærlig Villie til at fremme Ædrueligheden og lede Udviklingen fremad mod den naturlige Løsning af Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), som nu talte, begyndte med at betone, at Ædrueligheden har gjort store Fremskridt, og sagde, at han paa-skønnede det Arbejde, der var udført indenfor Afholdsbevægelsen og gennem Oplysning og socialt Fremskridt paa de forskellige Omraader. Jeg indrømmer, at han har Ret i den Betragtning, at Ædrueligheden er i Fremgang, og det glæder mig og selvfølgelig Afholdsfolkene og overhovedet alle, som forstaa, hvilken Betydning det har. Men naar det ærede Medlem betoner dette, vil jeg dog sige, at Drikkeriet og Drikfældigheden desværre endnu spiller en sørgelig stor Rolle i det danske Folk.

Som en Slags Baggrund for det Forslag til en Ædruelighedslov, vi her behandler, kunde jeg have Lyst til at fremdrage et enkelt Træk, som er omtalt i denne Sal af et Medlem af det samme Parti, som det ærede Medlem fra Fredericia tilhører. Under Finanslovdebatten i Efteraaret fremsatte det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) en Skildring af Boligforholdene i København. Han var gaaet omkring og havde set paa Hjemmene, han havde studeret Familielivet, og den Skildring, han gav deraf, var ikke lystelig. Det ærede Medlem talte alvorligt og indtrængende som Udtryk for den sociale Forstaaelse, han er i Besiddelse af. Han betonedes ved denne Skildring meget stærkt, at Drikkeriet satte sit Præg i uhyggelig Grad netop paa disse daarlige Hjem. Det var særlig en Skildring, han gav af et bestemt Hjem, han havde undersøgt, jeg fæstede min Opmærksomhed ved, et Hjem, hvor Familieforsørgeren, Manden, kom beruset hjem uden at underholde Familien saaledes, som han havde Forpligtelse til,